

CRÍTIQUES, APLAUDIMENTS I BONS DESITJOS

El pitjor de l'any que acaba per al món de l'art han estat les retallades. Pel 2014 esperem que regni una actitud més crítica, amb més acció i menys covardia, més compromís i més honestedat
per Montse Badia

Estem en una situació d'emergència. Els valors i models socials, polítics i econòmics estan canviant i ens temem que per a pitjor. Fer un balanç del que ha estat l'any 2013 ja no és un exercici innocent consistent a assenyalar el que ens ha agradat i el que no, sinó que no pot aïllar-se del rumb que estan prenent les coses. L'any 2013 va començar malament, amb una progressiva pèrdua de llibertats individuals i una voluntat de generar por i inseguretat. La cultura, "l'opció política més revolucionària a llarg termini", com va dir Montserrat Roig, està ara en el punt de mira.

En el context de l'art, el pitjor han estat les retallades que han precaritzat el sector. Les fonts de finançament de les institucions s'han reduït, però els que n'han sortit més malparats són artistes, crítics, comissaris, dissenyadors i muntadors, que han vist com disminuïen dramàticament les seves perspectives de treball. En lloc de buscar solucions, les institucions estan desorientades i paralizades. La crisi i les retallades s'han utilitzat políticament per fer desaparèixer iniciatives en les quals no es creia, com ara l'Espai Zer01 d'Olot, el Centre d'Art de Tarragona o l'Oficina de Difusió Artística de la Diputació de Barcelona, entre d'altres. Ca Felipa es va salvar, però pels pèls.

Però com per naturalesa tendim més a veure l'ampolla mig plena, cal esmentar les coses positives del 2013. La principal,

El nou espai
ADN Platform
inaugurat a
Sant Cugat del
Vallès.

que hi ha gent capaç de dir no i de fer coses. Ha estat un any en el qual han tingut lloc presentacions, exposicions, esdeveniments, projectes, intervencions, festivals i trobades en llocs poc habituals (estudis d'artistes, els carrers de la ciutat, espais domèstics o la platja). Totes aquestes iniciatives a càrrec d'agents independents han demostrat que hi ha vida (i molta) fora de la institució. N'esmentarem algunes, com ara l'exposició *A Place no cars go*, organitzada per Quim Packard i presentada al seu estudi; els festivals Lycra i Plaga, les propostes de col·lectius com ara Morir de Frío o Azotea, entre altres iniciatives. Destaquen també els espais independents, que continuen al peu del canó defensant els

seus programes, com ara *halfhouse* o *home-session*, i uns altres, com per exemple BAR, centrats en l'intercanvi.

És molt positiva la celebració dels 35 anys de l'Espai 13 de la Fundació Miró. Les galeries que es repensen, com ara ADN, que ha inaugurat ADN Platform, un espai per a comissaris i artistes amb exposicions, debats i presentacions. O la Fundació Tàpies, pionera a fer accessible el seu arxiu, que s'ha enfrontat a una tasca que tenia pendent, la figura de Tàpies. El resultat va ser *Contra Tàpies*, comisariada per Valentí Roma. I acabem amb els *auguri* pel 2014, en què esperem que regni una actitud més crítica, amb més acció i menys covardia, més risc, més compromís i més honestedat.